

מינגו הקטנה

הלן באנרמן 1901

יום אחד נוגגי קראה למינגו הקטנה ואמרה "קחי את הדלעת, תרדי לנהר, תמלאי אותה במים וחזרי הנה כמה שיותר מהר. זוזי כבר!"

הייתה פעם ילדה קטנה ושמה מינגו. היא הייתה יתומה ולכן נאלצה לחיות עם אישה רעה אחת ששמה היה נוגגי הזקנה. נוגגי הזקנה נזפה במינגו הקטנה כל הזמן, ולפעמים גם הכתה אותה במקל, למרות שמינגו הקטנה לא עשתה כל דבר רע.

מינגו הקטנה לא אמרה דבר. היא הסתובבה ורצה מהר כמה רק יכלה והתנין הגדול הרע רץ אחריה. אבל הדלעת השבורה התלויה על צווארו הפריעה לו לרוץ והוא לא השיג את מינגו הקטנה.

ומינגו הקטנה לקחה את הדלעת, ירדה לנהר והתחילה למלא את הדלעת במים, כשפתאום "קרראק!" תנין גדול תקע את אפו דרך תחתית הדלעת ואמר "הה-הה-הה מינגו הקטנה, אוכל אתך עכשיו!"

ואז נוגגי הזקנה לקחה את הדלעת הגדולה,
שבה נהגה להרתיח בגדים לכביסה. "קחי את
זו" אמרה "ואל תשברי אותה כי באמת ארביץ
לך."
"אבל אינני יכולה לסחוב אותה כשהיא מלאה
במים" אמרה מינגו הקטנה.

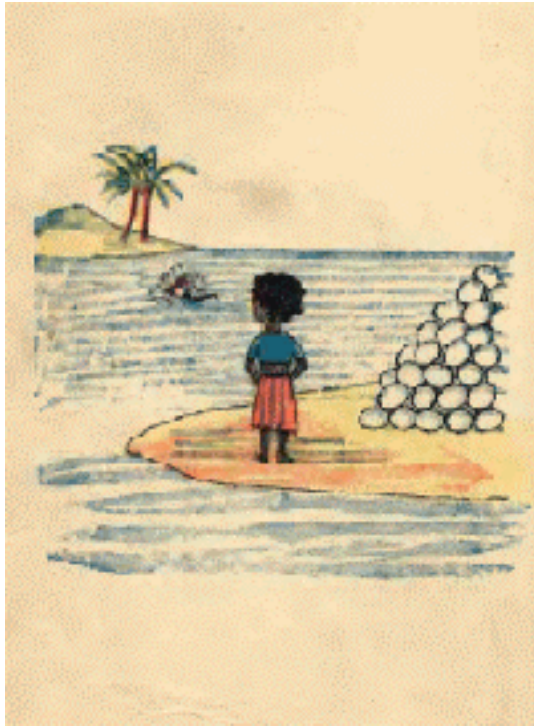
אך כשמינגו הקטנה חזרה לנוגגי הזקנה וסיפרה
איך התנין הגדול הרע שבר את הדלעת, נוגגי
הזקנה כעסה מאוד. "את ילדה רעה. בעצמך
שברת את הדלעת. תקבלי מכות" והייתה
מרביצה למינגו הקטנה אילו לא הייתה זקוקה
מהר למים.

מינגו הקטנה רצתה מאוד לחזור הביתה, אך פחדה מנוגגי הזקנה. כשלא ראתה את התנין הגדול הרע ירדה מינגו הקטנה לחוף הנהר והתחילה למלא את דלעת הכביסה. אלא שאז התנין הגדול הרע התגנב אחריה, תפס את שולי שמלתה וקרא "עכשיו תפסתי אתך, מינגו הקטנה!" ומינגו הקטנה אמרה "אנא, תנין גדול, אל תאכל אותי!"

"אז תלכי פעמיים ותביאי כל פעם את הדלעת חצי מלאה" אמרה נוגגי הזקנה. מינגו הקטנה לקחה את דלעת הכביסה הגדולה והתחילה לרדת אל הנהר. אך קודם עלתה על הצוק הקטן שמעל הנהר והציצה כדי לראות האם התנין הגדול הרע לא נמצא בסביבה. אלא שלא יכלה לראות אותו, כי הוא הסתתר תחת הצוק שעליו היא עמדה. אמנם זנבו בלט קצת, אבל היא לא ראתה אותו.

"אלה הביצים שלי" אמר "מחר מכל אחת מהביצים יצא תנין קטן, נערוך מסיבה גדולה ונאכל אתך!"
ואז הלך כדי לתפוש לעצמו דגים לארוחה והשאיר את מינגו הקטנה ליד ערמת הביצים. מינגו הקטנה ירבה על אבן גדולה, שמה ידיים על פניה ובכתה מרות, כי היא לא ידעה לשחות ולא ידעה איך לברוח מהאי.

"ומה תתני לי אם לא אוכל אתך?" אמר התנין הגדול הרע. אבל מינגו הקטנה הייתה כל כך ענייה שלא יכלה לתת דבר לתנין הגדול הרע. ואז התנין הגדול לקח אותה בפה הגדול שלו, שחה אתה לאי הקטן שבאמצע הנהר והושיב אותה ליד ערמת ביצים.

הנמייה התנערה מהמים ומינגו הקטנה סחטה
מים מהשמלה שלה ותוך זמן קצר שתיהן היו כבר
יבשות.

ואז הנמייה התחילה לחפש לה דבר מה לאכול
ומיד מצאה את ערמת ביצי התנין הגדול הרע.
"או, מה זה?" אמרה "של מי אלה?"

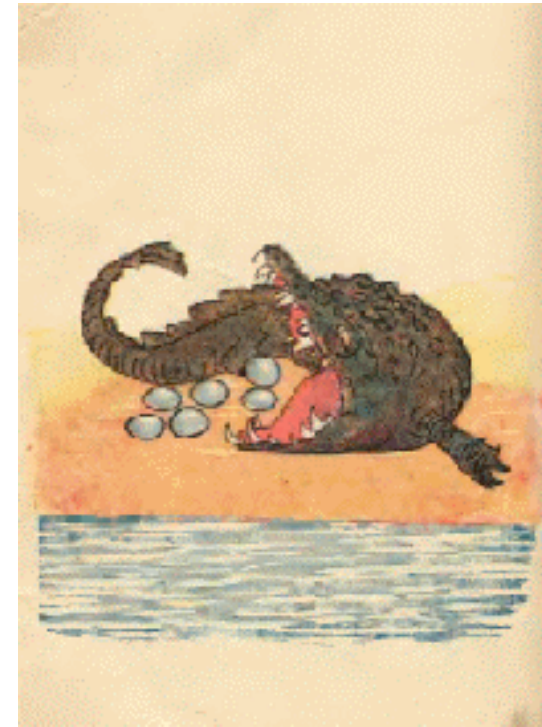
אבל אז שמעה קולות מוזרים שנשמעו כמו
"קוויק! קוויק! הו, מינגו, עזרי לי כי אחרת
אטבע." היא קמה כדי להסתכל מי קורא לה
וראתה גוש של ענפים הצף במים ובמשהו
שמתנועע בתוכו. וכשהתבוננה היטב ראתה
נמייה בין הענפים הצפים. היא נכנסה למים כמה
שרק יכלה עמוק ותפסה את הענפים. הנמייה
הקטנה עלתה על הכתף של מינגו הקטנה וזו
הביאה אותה לחוף.

הוא זחל מיד למינגו הקטנה ואמר "איך העזת
לאכול את הביצים שלי?"
"לא אכלתי אותן" ענתה מינגו הקטנה.
"אז מי זה יכול היה להיות?" אמר התנין הגדול
הרע והוא זחל חזרה לערמת ביצים, מהר כמה
שרק יכול היה, וכשהגיע לשם ראה שבינתיים
הנמייה אכלה עוד יותר.

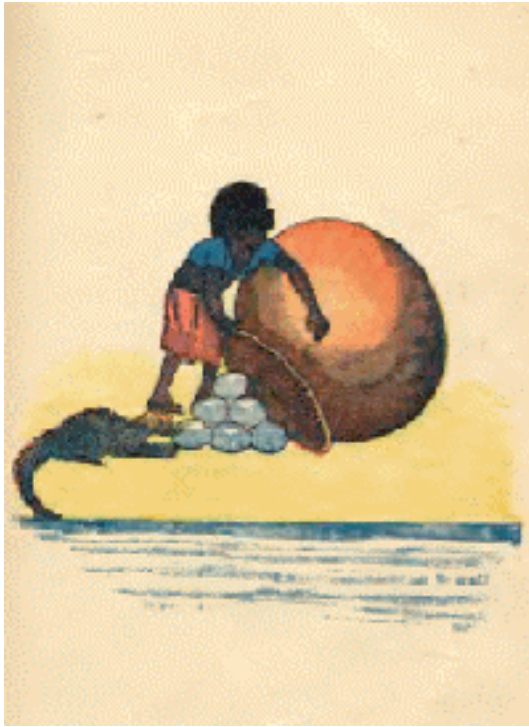
"אלה ביצים של התנין" אמרה מינגו הקטנה.
"אני לא מפחדת מתנינים" אמרה הנמייה
והתחילה מיד לשבור את הביצים ולאכול את
התנינים הקטנים שיצאו מהן. את הקליפות היא
זרקה מיד למים כך שהתנין הגדול הרע לא יכול
היה לראות שמישהו אכל את הביצים. היא הייתה
כל כך רעבה ואכלה כל כך הרבה שהערמה
נעשתה כל פעם קטנה וקטנה יותר וכשהתנין
הזקן חזר, הרגיש מיד שמישהו התעסק בביצים
שלו.

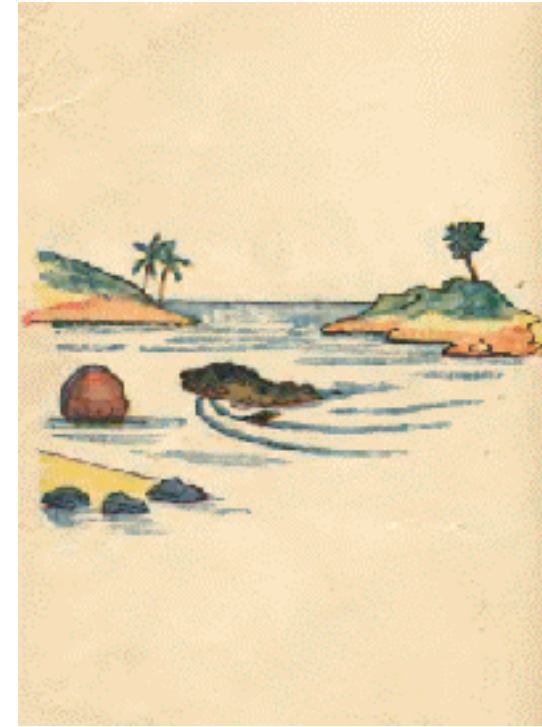
ואז אמר התנין הגדול הרע "אני יודע מה לעשות.
אלך ואקח את הדלעת הגדולה של מינגו הקטנה
ואכסה את הביצים כדי שהנמייה לא תוכל לאכול
אותן."

והוא שחה לחוף, לקח את דלעת הכביסה
הגדולה וכיסה את הביצים. "עכשיו רק בואי,
הנמייה הנבזית" אמר "ואכלי מהביצים אם רק
תוכלי." והלך משם גאה ומרוצה מעצמו.

ואז התנין הגדול הרע אמר לעצמו "אני צריך
להישאר ליד הביצים עד שהתנינים הקטנים
יבקעו. אחרת הנמייה תאכל את כולן."
הוא נשכב במעגל סביב הביצים ונרדם.
אבל בזמן שהתנין הגדול הרע ישן הנמייה באה
חזרה ואכלה עוד קצת ביצים. היא באמת אכלה
הרבה מאוד כך שכאשר התנין הגדול הרע
התעורר – הו! כמה שכעס, כי רק שש ביצים
נשארו! הוא נהם כל כך חזק שאפילו התנינים
קטנים בקליפות חרקו בשיניהם וניסו לנהום אף
הם.

**"עכשיו" אמרה "לא יישארו תנינים קטנים
למסיבה גדולה מחר."
"נכון" אמרה מינגו הקטנה, אך אני חוששת
שהתנין הגדול הרע יאכל אותי בעצמו."**

**כשהנמייה חזרה, הייתה מאוכזבת מאוד כי
הביצים היו מכוסות בדלעת הכביסה הגדולה.
היא הלכה אל מינגו הקטנה וביקשה שהיא תעזור
לה, ומינגו הקטנה הרימה את הדלעת הגדולה
והנמייה אכלה את כל יתר הביצים, עד האחרונה.**

כך הן עברו את הנהר לצד שני, ואז מינגו הקטנה
מילאה את הדלעת עד מחציתה במים, הרימה
אותה על ראשה ויחד עם הנמייה התחילו לחזור
הביתה.

כשהתנין הגדול הרע חזר וראה רק את קליפות
הביצים, התרגז נורא. הוא נהם וצעק וילל עד
שכל האי רעד. דמעות זלגו מעיניו ונפלו כמו גשם
על החול.

"לא, הוא לא יאכל אתך" אמרה הנמייה "כי אנו
נשוט ביחד בתוך הדלעת הכביסה הגדולה, לפני
שהוא יחזור."

והן דחפו את הדלעת עד החוף, הנמייה נכנסה
פנימה ומינגו הקטנה דחפה אותה למים ונכנסה
פנימה בעצמה. מינגו הקטנה חתרה במים עם
שתי ידיה והדלעת הגדולה הפליגה בנהר.

הוא רץ אחריהן אבל גם הן רצו מהר והגיעו לבית לפני שהשיג אותן. הן סגרו את החלונות בבית, כדי שהתנין הגדול הרע לא יוכל להיכנס. "טוב" אמר "אבל פעם תצטרכו לצאת מהבית, ואז אתפוס את שתיכן ואוכל אתכן." הוא הסתתר אחרי הבית וחיכה.

ואז הוא התחיל לרדוף אחרי מינגו הקטנה והנמייה. הוא שחה דרך הנהר מהר כמה שרק יכול היה, ומהמים ראה אותן הולכות, וכשהוא הגיע לחוף הן עברו בדיוק מעל התל הראשון.

היא מצאה את עצמה בבטנו החשוכה של התנין הגדול הרע ורצתה לראות איפה היא בדיוק. לכן הוציאה מהקופסה גפרור אחד והדליקה אותו. אלה ששיני התנין הגדול הרע ניקבו את הפך, הנפט נזל, ולהבת הגפרור הדליקה אותו ואז...

בדיוק אז נוגגי הזקנה חזרה מהשוק. היא החזיקה בידיה פך נפט וקופסת גפרורים. כשהתנין הגדול הרע ראה אותה קפץ עליה ובלע אותה עם הפך, הגפרורים והכל. התנין הגדול הרע בלע את נוגגי הזקנה כל כך מהר שהיא לא הבינה מה קרה לה.

וכך מינגו הקטנה והנמייה קיבלו את הבית הקטן
הנחמד וחיו שם בשלום. מינגו הקטנה עשתה לה
מושב מראשו של התנין הגדול הרע והנמייה
קיבלה את המטפחת של נוגגי הזקנה. היא
ריפדה במטפחת את אפו של התנין הגדול הרע
וישבה שם כל ערב בזמן התה.

"בנג!!!"

הכל התפוצץ ונוגגי הזקנה והתנין הגדול הרע
התפרקו לחתיכות קטנות.
קול הפיצוץ הבהיל את מינגו הקטנה ואת
הנמייה. הן קפצו מהבית ומצאו את התנין הגדול
הרע ואת נוגגי הזקנה מפוזרים בחתיכות על
האדמה.